

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Förvaltningsrätten i Falun den 27. juni 2011 — Daimler
AG mod Skatteverket**

(Sag C-318/11)

(2011/C 269/54)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Falun

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daimler AG

Sagsøgt: Skatteverket

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal begrebet fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, fortolkes ved en prøvelse på grundlag af de EU-retlige bestemmelser (¹), der nu er gældende?
- 2) Skal en afgiftspligtig person, der har hjemsted for sin økonomiske virksomhed i en anden medlemsstat, og hvis virksomhed i det væsentlige består i fremstilling og salg af biler, og som har udført vintertests af bilmodeller ved anlæg i Sverige, anses for at have haft et fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, når den pågældende person har erhvervet og anvendt varer og ydelser ved testanlæg i Sverige, uden at have eget personale, der er permanent udstationeret i Sverige, og når testvirksomheden er nødvendig for at gennemføre personens økonomiske virksomhed i en anden medlemsstat?
- 3) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 2), at den afgiftspligtige person har et helejet svensk datterselskab, hvis formål næsten udelukkende er at levere forskellige ydelser til den pågældende person til brug for den omhandlede testvirksomhed?

(¹) Artikel 170 og 171 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1), og artikel 1 og 2 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6.12.1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331 s. 11), samt artikel 2, 3 og 5 i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12.2.2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EUT L 44, s. 23).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Förvaltningsrätten i Falun (Sverige) den 27. juni 2011 —
Wides A/S mod Skatteverket**

(Sag C-319/11)

(2011/C 269/55)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Falun

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wides A/S

Sagsøgt: Skatteverket

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal begrebet fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, fortolkes ved en prøvelse på grundlag af de EU-retlige bestemmelser (¹), der nu er gældende?
- 2) Skal en afgiftspligtig person, der har hjemsted for sin økonomiske virksomhed i en anden medlemsstat, og hvis virksomhed i det væsentlige består i fremstilling og salg af høreapparater, ved at udføre forskning i audiologi fra en forskningsafdeling i Sverige anses for at have et fast forretningssted i Sverige, hvorfra erhvervmæssige transaktioner er gennemført, når den pågældende person har erhvervet varer og ydelser, der er modtaget og anvendt i den pågældende forskningsafdeling i Sverige?

(¹) Artikel 170 og 171 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1), og artikel 1 og 2 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6.12.1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd
Rejonowy w Koszalinie (Republikken Polen) den 28. juni
2011 — Krystyna Alder og Ewald Alder mod Sabina
Orłowska og Czesław Orłowski**

(Sag C-325/11)

(2011/C 269/56)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Krystyna Alder og Ewald Alder

Sagsøgte: Sabina Orłowska og Czesław Orłowski

Præjudicielt spørgsmål

Skal såvel artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 — om forkyndelse i civile og kommercielle sager ⁽¹⁾ — som artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at det er tilladt at lade en person med bopæl eller sædvanligt ophold i en anden medlemsstat tiltænkte retslige dokumenter forblive i sagsakterne med den følge, at dokumenterne betragtes som forkyndt, når personen ikke har udpeget nogen befuldmægtiget, for hvem forkyndelse kan ske, som har bopæl i den medlemsstat, hvor retssagen verserer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13.11.2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324, s. 79).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 29. juni 2011 — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-326/11)

(2011/C 269/57)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard BV

Procesdeltager: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra g), sammenholdt med artikel 4, stk. 3, litra a) ⁽¹⁾, fortolkes således, at levering af en bygning, på hvilken sælger forud for leveringen med henblik på at etablere en ny bygning har udført ombygningsarbejde (renovering), som efter leveringen fortsættes og færdiggøres af køber, ikke er fritaget for moms?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Appel iværksat den 28. juni 2011 af Alder Capital Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. april 2011 i sag T-209/09 — Alder Capital Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Gimv Nederland BV

(Sag C-328/11 P)

(2011/C 269/58)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Alder Capital Ltd (ved Rechtsanwältin A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Gimv Nederland BV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 13. april 2011 i sag T-209/09 og afgørelse truffet den 20. februar 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 486/2008-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten tilpligtes at betale de omkostninger, der er forbundet med sagen for Harmoniseringskontorets appellkammer, sagen for Retten og sagen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin påstand om ophævelse af den appellerede dom har appellanten fremsat tre særskilte anbringender:

Principalt gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at appellkammeret retligt set var forpligtet til at foretage en fornyet prøvelse af begæringen om, at varemærket blev erklæret ugyldigt, således som den var blevet indgivet til ugyldighedsafdeling ved Harmoniseringskontoret. Omfanget af prøvelsen var begrænset til genstanden for den af appellanten iværksatte appel.

Subsidiært gøres det gældende,

- at Retten begik en retlig fejl, idet den afviste appellants argumenter — hvorefter intervenienten ved at udbyde de tjenesteydelser, for hvilke varemærket »Halder« blev brugt i Tyskland, tilsidesatte godkendelsen af og reglerne om anvendelige finansielle tjenesteydelser samt love og bekendtgørelser om bekæmpelse af pengehvidvaskning — som »irrelevante« (tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 56, stk. 2 og 3, sammenholdt med artikel 15), og
- at Retten begik en retlig fejl, idet den konkluderede, at der var risiko for forveksling, selv om kundekredsens grad af opmærksomhed var »meget høj« [tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b)].